

Protocol Digitaal pesten

1	Inleiding	
1.1	Doelstelling	3
1.2	Beleid	3
1.3	Voorwaarden beleid	3
2.	Achtergrondinformatie	
2.1	Wat is digitaal pesten?	3
2.2	Waarom is digitaal pesten zo erg?	3
2.3	Signalen, die wijzen op pestgedrag	3
3.	Op welke wijze wordt in onze school gewerkt aan de preventie van pestgedrag?	4
4.	Hoe wordt er gehandeld in situaties, waarin pestgedrag wordt gesignaleerd?	4
5.	Welke afspraken maken we?	
5.1	Surfen en gamen	5
5.2	Chatten en MSN'en	5
5.3	Web-winkelen	5
5.4	Huiswerk via internet	5
6.	Evaluatie en nazorg	5

1 Inleiding

Onze school wil een school zijn waarin alle kinderen zich prettig en veilig voelen, zodat iedereen zich op een positieve manier kan ontwikkelen. We roeren een pedagogisch klimaat te scheppen, waarin dit optimaal mogelijk is. Onderdeel daarvan is dat we proberen te voorkomen dat kinderen elkaar pesten. Toch kan het voorkomen dat er gepest wordt. In dit protocol leggen we vast hoe we digitaal pestgedrag – via internet, chat of SMS - benaderen.

1.1 Doelstelling

Zie gewone anti-pestbeleid

1.2 Beleid

Zie gewone anti-pestbeleid

1.3 Voorwaarden beleid

Belangrijk is dat leerkrachten kennis en ervaringen hebben met het nieuwe medium. Leerkrachten begeleiden kinderen op het internet. De aanpak van het 'nieuwe pesten' is vergelijkbaar met het 'gewone pesten'.

2. Achtergrondinformatie

2.1 Wat is digitaal pesten

Digitaal pesten of cyberpesten heeft als kenmerk dat het pesten gaat via GSM of via internet. Vormen van digitaal pesten zijn: iemand uitschelden of belachelijk maken, een virus toesturen, foto's op internet zetten, een wachtwoord hacken, een dreigmailtje versturen. Doordat de verzender anoniem kan blijven, zijn digitale pesterijen vaak grover en kwetsender dan de traditionele vormen van pesten. Er komt psychisch geweld aan te pas en het gebeurt met opzet. En omdat de boodschap zwart op wit staat komt die extra hard aan. Kinderen die aan het mailen of chatten zijn, gedragen zich ongeremder en vrijer. Via MSN/chat/facebook durven ze tegenover vrienden openhartiger over hun problemen te praten. Maar ze zeggen ook sneller en makkelijker minder leuke dingen en zijn dan vaak ruwer in hun taalgebruik.

Het 'nieuwe pesten' vindt voornamelijk plaats buiten schooltijden, maar beïnvloedt wel het pedagogische klimaat in de klas en dus ook de lessen.

2.2 Waarom is digitaal pesten zo erg?

- Het gebeurt vaak **anoniem**. De dader voelt zich veilig en blijft buiten beeld.
- Het pestgedrag is veel **directer en brutaler**.
- De pester kan **lang door blijven pesten**, omdat hij niet de gevolgen van zijn gedrag ziet.
- De pestkop **hoeft niet fysiek sterk te zijn of populair bij vriendjes**. Hij gebruikt zijn technische kennis om te pesten.
- Het slachtoffer voelt zich **machteloos** en is **zelfs thuis niet veilig**. Het pesten gaat gewoon door in de huiskamer of de slaapkamer.
- Pesten via internet is **niet één op één**. Roddels over iemand die op een website staan, zijn voor iedereen te lezen.

2.3. Signalen, die wijzen op pestgedrag

Zie gewone anti-pestbeleid

3. Op welke wijze wordt in onze school gewerkt aan de preventie van pestgedrag?

Het is goed om als school je te richten op het stoppen van pestgedrag. Het is belangrijk om goede preventievoorwaarden te scheppen, zodat het digitaal pesten minder zal voor komen.

Ter voorkoming van pestgedrag zijn in onze school de volgende maatregelen genomen:

1. Zie gewone anti-pestbeleid.
2. De kinderen actief begeleiden op internet.
3. Leerkrachten tonen interesse in wat kinderen op het internet doen.
4. Klassengesprekken over het onderwerp "veilig internet".
5. Vanaf het 3e leerjaar worden de afspraken en regels aan het begin van het schooljaar besproken en op papier gezet. De afspraken hangen duidelijk zichtbaar bij de computers.

4. Hoe wordt er gehandeld in situaties, waarin pestgedrag wordt gesignaleerd?

1. Gesprek met de gepeste leerling.

Het is van belang dat de leerkracht:

- deze leerling en diens klacht serieus neemt.
- de leerling zijn verhaal laat doen en daar de tijd voor neemt.
- zich probeert in te leven in de leerling.
- geen verwijten maakt. Dat maakt het onveilig voor de leerling, waardoor deze minder zal vertellen of zelfs helemaal niets meer zal vertellen.
- de leerling de tip geeft om de pester te blokkeren en/of te verwijderen wanneer het om digitaal pesten gaat.
- door blijft vragen. Vooral wanneer het gaat om een gesprek met een leerling na het signaleren van digitaal pesten. De leerling zal niet snel vertellen dat hij/zij gepest wordt of zelf pest.

2. Opsporen van de dader(s)

Soms zal bekend zijn wie de pester is en soms niet. Wanneer niet bekend is wie de pester is zal er getracht moeten worden om dit op te sporen. Dit kan gedaan worden door gesprekken te bewaren en uit te printen. In deze gesprekken kunnen aanwijzingen staan over wie de dader is.

De stijl van het bericht en eventuele taalfouten en aanwijzingen kunnen de dader verraden. De dader kan wellicht ook worden gevonden door in de klas te praten over wat er is gebeurd.

3. Ouders/verzorgers van de leerlingen op de hoogte stellen

De leerkracht informeert zowel de ouders/verzorgers van de gepeste leerling als de ouders/verzorgers van de pester zo spoedig mogelijk over wat er speelt. Dat gebeurt bij voorkeur vóór het gesprek met de betrokken leerlingen. Denk hierbij aan het volgende:

- De leerkracht vraagt de ouders of zij de signalen herkennen. Wanneer zij niet weten wat de signalen zijn, kunt u hen hierover informatie geven.
- De leerkracht vertelt ouders/verzorgers dat het niet hun schuld is.
- De leerkracht informeert de ouders over de afspraken die met de leerlingen zijn gemaakt, wanneer het gesprek met hen al heeft plaatsgevonden.
- De leerkracht vertelt de ouders welke maatregelen zij kunnen nemen/wat zij kunnen doen.
- De leerkracht kan de ouders/verzorgers voor meer informatie doorverwijzen.

De leerkrachten en de directeur streven er naar om (digitaal) pesten te stoppen, of liever nog, te voorkomen. Dit zal niet altijd lukken, omdat deze vorm van pestgedrag zich meestal buiten school afspeelt. Toch vinden de leerkrachten en de directeur het erg belangrijk om te doen wat in hun vermogen ligt. Immers, kinderen kunnen pas goed leren als ze zich veilig voelen.

4. Toepassen van de No Blame methode (zie anti-pestbeleid)

5. Voorkomen is belangrijker dan genezen. Daarom maken we volgende afspraken:

1. Surfen en gamen

- Ik weet dat niet alles waar is wat ik op leuke websites zie.
- Ik download niets, geen games, geen software, geen muziek.
- Ik mag mezelf niet registreren op websites.
- Als ik iets tegenkom wat ik niet wil zien, klik ik het weg (als het niet lukt, vraag ik hulp).
- Als ik me vervelend voel door iets wat ik heb gezien, dan vertel ik dat aan iemand die ik vertrouw.

2. Chatten en MSN'en

- Ik mag niet chatten op school.
- Ik geef geen e-mail-adressen, gewone adressen, namen (ook niet van school), telefoonnummers, foto's, wachtwoorden en andere persoonlijke informatie aan mensen die ik niet ken.
- Ik reageer niet op pesterijen, dreigementen of scheldpartijen en ik blijf altijd vriendelijk en eerlijk en scheld niet (terug).
- Ik mail niet zomaar met kinderen die ik van internet ken, en spreek niet met ze af zonder dat mijn ouders dat weten.
- Ik mag geen medewerkers, leerkrachten of stagiaires van onze school aanmelden of accepteren op Facebook.

3. Mailen

- Ik open nooit mailtjes van onbekenden.
- Ik verstuur geen viruswaarschuwingen en geen kettingbrieven.
- Spam en junkmail gooi ik meteen weg en ik reageer er nooit op.
- Ik verstuur geen foto's.
- Ik verstuur geen anonieme mail.
- Ik verstuur geen flauwe grappen of dreigmail

4. Web-winkelen

- Ik koop niets in een webwinkel.

5. Huiswerk doen met internet

- Ik weet dat niet alles waar is wat ik op internet tegenkom.
- Als ik niet weet of ik een website kan gebruiken, vraag ik raad aan de leerkracht.
- Ik neem niet zomaar teksten over van websites voor schoolopdrachten.
- Voor het kopiëren van plaatjes en foto's vraag ik eerst toestemming aan de makers.

6. Evaluatie en nazorg

Zie anti-pestbeleid.